
Studentům doporučuji aktivitu, říká autor Memorixu anatomie

Studentům doporučuji aktivitu, říká autor Memorixu anatomie

Radovan Hudák byl slovenskou mutací časopisu Forbes zařazen do žebříčku 30 pod 30. Na svém kontě má autorství úspěšné učebnice *Memorix anatomie* a editorství sesterské publikace *Memorix histologie*. V současnosti pracuje v Anatomickém ústavu 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a zároveň působí jako postgraduální student na Klinice dětské a dospělé ortopedie a traumatologie 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Fakultní nemocnice Motol.

Časopis Forbes vás označil jako jednoho z třiceti nejtalentovanějších Slováků pod třicet let roku 2016. Jaký to byl pocit?

Byl to velmi příjemný pocit. Forbes pravidelně sleduji, považuji ho za jeden z hlavních časopisů o úspěšných lidech v oblasti managementu a podnikání. Zařazení mé osoby mezi třicet nejtalentovanějších Slováků pod třicet let vnímám jako ocenění dlouholeté práce celého týmu Memorix, který pracoval na vydání našich učebnic. Když jsme před šesti lety začínali jako studenti, vůbec nás nenapadlo, že to jednou bude mít takový úspěch – že bychom mohli skončit ve Forbesu nebo že by se naše knihy mohly prodávat v zahraničí.

Ocenění jste dostal za rok 2016. Čím byl tak přelomový?

Myslím, že šlo spíše o vykrytí dlouhodobější práce. Přelomový byl pro nás hlavně rok 2015, kdy *Memorix anatomie* vyšel anglicky, velkou pomocí při zpracování anglického vydání byl kromě prof. Davida Kachlíka, přednosty Ústavu anatomie 2. LF UK, i dr. Ondřej Volný. V roce 2016 jsme *Memorix anatomie* začali exportovat do zahraničí, nyní máme podepsané smlouvy s Polskem, Itálií a Maďarskem. Loni vyšla i druhá učebnice *Memorix histologie*, na jejímž vydání se podíleli dr. Jan Balko z Ústavu patologie a molekulární medicíny 2. LF UK a FN Motol, docent Ivan Varga z Ústavu histologie a embryologie Univerzity Komenského v Bratislavě a docent Zbyněk Tonar z Ústavu histologie a embryologie LF UK v Plzni, takže už máme zaděláno na takovou malou edici.

Učebnice Memorix anatomie není na světě zase tak dlouho, přesto si už získala obrovskou popularitu.

Knihy poprvé vyšly v dubnu 2013, a to v nákladu 2000 kusů. Tehdy jsme doufali, že se prodá do dvou let. Už v prosinci roku 2013 ale bylo jasné, že musíme připravit druhé vydání, takový byl o publikaci zájem. Kniha je na trhu čtyři roky a v současnosti je v prodeji už třetí vydání.

V čem je učebnice tak revoluční?

Většina anatomických učebnic podává informace v širších souvislostech a formuluje dlouhé věty. To je dobré ze začátku, kdy se student učí na průběžné testy a má čas si celou knihu podrobně projít. V pozdější fázi si už studenti ale potřebují především opakovat a jde jim o to, vytáhnout si z učebnic ty nejdůležitější informace.

To je na naší knize asi nejvíce revoluční – je koncipována přehledně, informace v ní lze snadno najít a navíc je plná obrázků, jež učení anatomie velmi usnadňují. Grafiku, kterou pro nás dělal zejména dr. Jan Balko, vnímám jako velkou přednost publikace.

Jak jste zvládl studovat medicínu a psát u toho učebnici?

Byl jsem během studia velmi aktivní na fakultě. Pomáhal jsem zakládat studentský spolek Motolák, byl jsem aktivní v IFMSA (*Mezinárodní federace asociací studentů medicíny, pozn. red.*) a Akademickém senátu. V jednu dobu jsem měl tolik mimoškolních aktivit, že jsem zanedbával školu. Dospělo to tak daleko, že mě vyhodili z farmakologie a nezbylo mi nic jiného než opakovat ročník. Hrozilo, že medicínu vůbec nedostuduji, ale vzal jsem si z toho to pozitivní a řekl si, že ve volném čase budu pracovat na učebnici anatomie. To byl můj sen už od prvního ročníku.

Připravujete nějakou další učebnici?

Plánujeme přeložit *Memorix histologie* do angličtiny. Když poprvé vyšel *Memorix anatomie*, měli jsme velké plány, chtěli jsme udělat celou edici – patologii, embryologii a podobně. Nicméně už *Memorix histologie* byl pro mě osobně velmi náročným počinem. Musel jsem zkoordinovat všechny autory, kreslíře, recenzenty a další lidi a ještě se snažit snižovat množství textu na minimum v oboru, který neučím, aby byl zachován náš koncept. Zestručňování knihy bylo velmi náročné už při sepisování *Memorixu anatomie*. Profesor David Kachlík chtěl do učebnice dát mnohem více textu, já naopak mnohem méně. Z obou stran to byl obrovský kompromis.

Momentálně tedy nic nového nechystáte?

Již za pár týdnů představíme studentům mobilní aplikaci, ve které bude kolem 15 tisíc otázek zaměřených na všechny anatomické struktury lidského těla. Studenti si tak budou moci opakovat třeba při čekání na zastávce a nebudou s sebou muset nosit knihu. Již pracujeme i na překladu otázek do angličtiny.

Jaké jsou ohlasy ze zahraničí?

Anglické verze se loni prodalo asi 1500 kusů. V zahraničí trochu vážně komunikace s nakladateli, kteří nám nedávají zprávy o tom, jak se kniha prodává. Máme ale ohlasy přímo od studentů z celého světa a jsou velmi pozitivní.

Dříve jste hodně hrál basketbal. Nechtěl jste se stát profesionálním hráčem?

Chtěl. Hrál jsem basketbal na velmi dobré úrovni na sportovním gymnáziu. Ve třetím ročníku ale přišlo zranění – přetrhl jsem si vaz v koleni. To změnilo mou cestu směrem k medicíně. Rozhodl jsem se jít cestou anatomie a následně se plánuji věnovat ortopedii, stát se sportovním lékařem a tímto způsobem mít ke sportu pořád blízko.

Hrajete ještě?

Rekreačně. Ale snažím se profesionální basketbal pravidelně sledovat.

Jste teď v postgraduálním programu. Na co se zaměřujete?

Momentálně studuji na Klinice dětské a dospělé ortopedie a traumatologie 2. LF UK a FN Motol, kde se věnuji biomechanice a anatomii měkkotkáňových struktur ramenního kloubu. Náš výzkum se zabývá ramenním kloubem a různými poraněními svalů, šlach, vazů, kloubního pouzdra a všeho, co se v oblasti ramenního kloubu nachází. Na fakultě v současnosti vyučuji anatomii.

Co svým studentům radíte? Máte nějaký návod na úspěch?

Doporučuji jim aktivitu ve studentských organizacích, jako je Motolák nebo IFMSA. Studenti lékařských fakult během studia získají hrubé znalosti a mnoho informací, ale takzvané soft skills – jak komunikovat s lidmi, jak je vést – mě naučily hlavně studentské spolky. Bez této zkušenosti bych se do práce na *Memorixu anatomie* nemohl nikdy pustit – dohromady na něm pracovalo přes sto lidí a všechny bylo potřeba koordinovat. Právě to mě naučila práce ve studentských spolcích.